

การพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

Developing Bangkok Metropolitan to Crime Safe City for Women

ศิริธร สมสุวรรณ¹

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3/12 ถนนอุทองนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300, ประเทศไทย

อีเมลติดต่อ: jangysiri@gmail.com

Sirithorn Somsuwan²

Department of Disaster Prevention and Mitigation

3/12 U-Thong Nok Road, Dusit Subdistrict, Dusit District, Bangkok 10300, Thailand

Email: jangysiri@gmail.com

Received: July 19, 2024 Revised: November 16, 2024 Accepted: November 21, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาความปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร สาเหตุของปัญหาในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองปลอดภัยจาก อาชญากรรมสำหรับผู้หญิง และเสนอแนวทางการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

จากการศึกษา พบว่าอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นทุกประเทศและทุกสังคมไม่มีสังคมใดที่ปราศจากอาชญากรรม มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่อยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย ซึ่งย่อมเกิดความขัดแย้งระหว่างผู้คนในสังคมเพราะมนุษย์ต่างก็มีความต้องการเอาตัวรอดและมีชีวิตที่สมปรารถนา ดังนั้น ไม่ว่าสังคมจะก้าวหน้าหรือพัฒนาเพียงใด トラบใดที่มนุษย์ยังต้องอาศัยร่วมกันในสังคม อาชญากรรมจึงเป็นสิ่งที่ธรรมชาติจะยังคงดำรงอยู่สิ่งที่ประเทศหรือรัฐควรให้ความสำคัญคือการลดอาชญากรรมและทำให้ประชาชนมีชีวิตอย่างสงบสุขและปลอดภัยมากที่สุด ในส่วนของกรุงเทพมหานครเมืองหลวงของประเทศไทย ซึ่งเป็นศูนย์รวมความเจริญในทุกด้านทั้งเศรษฐกิจ การศึกษา การท่องเที่ยว และการคมนาคม เป็นต้น จากสภาพของกรุงเทพมหานครที่มีความเป็นเมืองสูงและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงกลายเป็นศูนย์รวมของภัยสังคมรูปแบบต่าง ๆ ทั้งอาชญากรรมทั่วไป อาชญากรรมไซเบอร์ โดยเฉพาะผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรมทางเพศ และมักตกเป็นเหยื่อเนื่องด้วยความเปราะบางทางเพศสภาพ

คำสำคัญ: การพัฒนา; เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรม; อาชญากรรม; กรุงเทพมหานคร; ผู้หญิง

¹ นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ, หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์.

² Plan and Policy Analyst Senior Professional Level, Chief of Public Relations.

Abstract

This article aims to study the problem of crime safety for women in Bangkok, the causes of the problem in developing Bangkok into a city safe from crime for women, and propose guidelines for developing Bangkok into a city safe from crime for women.

The study has shown that crime is a social phenomenon that occurs in every country and every society. No society is free from crime. Humans are social animals that live together in differences and diversity. Conflicts between people in society will inevitably occur because humans all have the need to survive and have a fulfilling life. Therefore, no matter how advanced or developed society is, as long as humans still live together in society, crime will still exist. What the country or state should give importance to is reducing crime and making people live as peacefully and safely as possible. As for Bangkok, the capital city of Thailand, which is a center of development in all aspects, including economy, education, tourism, and transportation, etc., due to the highly urbanized and rapidly expanding nature of Bangkok, it has become a center for various forms of social threats, including general crimes and cyber-crimes, especially women who are affected by sexual crimes and are often victims due to their gender vulnerability.

Keywords: Development; Safe city; Crime; Bangkok; Women

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางของประเทศไทยที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจและด้านอื่น ๆ อย่างเช่นการศึกษา การท่องเที่ยว และการคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้ ยังมีผู้คนจากทุกภูมิภาคและชาวต่างชาติที่เข้ามาพักอาศัยและทำงานในเมืองนี้อีกด้วย กรุงเทพมหานครยังเป็นเอกราชหรือเมืองที่สำคัญที่สุดในประเทศไทย มีความสำคัญมากกว่าเมืองรองหลายเท่า ในปี พ.ศ. 2565 กรุงเทพมหานครมีประชากรอยู่อาศัยกว่า 10 ล้านคน โดยประชากรทะเบียนราษฎร์มีจำนวน 5,494,932 คน ซึ่งประกอบด้วยเพศชาย 2,571,974 คน และเพศหญิง 2,922,958 คน³ จำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชายคิดเป็นประมาณ 54.39 เปอร์เซ็นต์ สภาพของกรุงเทพมหานครที่เป็นเมืองสูงและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้การดำเนินชีวิตในเมืองนี้เป็นเรื่องที่ท้าทายมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องความเสี่ยงต่ออาชญากรรมและภัยสังคมต่าง ๆ ทุกปีมีจำนวนผู้หญิงที่เป็นเหยื่ออาชญากรรมในกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การดูแลและป้องกันความปลอดภัยของผู้หญิงในพื้นที่นี้เป็นเรื่องสำคัญ

³ บัลลังก์ โรหิตเสถียร, “ราชกิจจานุเบกษาเผยแพร่ประกาศสำนักทะเบียนกลางเรื่องจำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักรปี 2565,” แก๊ซครั้งล่าสุด 2565, สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2566, <https://www.moe360.blog/2023/01/25/thai-population-2565/>

ที่ต้องได้รับการพิจารณาอย่างสม่ำเสมอและเคร่งครัดมากยิ่งขึ้น การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเสริมสร้างความตระหนักรู้ให้กับปัญหาด้านความรุนแรงต่อผู้หญิงจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างสังคมที่ยั่งยืนและเชื่อมั่นได้ในประเทศไทย ยกตัวอย่าง กรณีศึกษาพบศพหญิงสาวในเขตบางขุนเทียน เมื่อประมาณเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2559 เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลแสมดำ กรุงเทพมหานคร ได้รับแจ้งว่าพบศพหญิงสาว อายุประมาณ 18 - 23 ปี ผิวขาว ในสภาพเปลือย สภาพศพถูกทำร้ายที่คอเป็นแผลฉกรรจ์ และที่ท้องถูกแทงอีก 2 แผล ตำรวจจึงได้เข้าตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุซึ่งเกิดขึ้นบริเวณซอยสะแกงาม 26 ย่านแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบเสื้อผ้าถูกทิ้งไว้ใกล้ปากก และจากการตรวจร่างกายมีร่องรอยถูกล่วงละเมิดทางเพศ⁴ ซึ่งกรณีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยในพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิงในกรุงเทพมหานครที่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากอาชญากรรม ความรุนแรงของเหตุการณ์นี้เรียกร้องให้มีการปรับปรุงมาตรการป้องกันและการรักษาความปลอดภัย รวมถึงการเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตราป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง

อีกกรณีหนึ่ง “แท็กซี่เหิน” เหตุเกิดเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2561 เวลา 01.00 น. นางสาวเอ (นามสมมุติ) อายุ 28 ปี เข้าแจ้งความกับตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลสายไหมว่าถูกคนขับแท็กซี่ลวนลาม พยายามจะข่มขืน และลักทรัพย์ โดยตนได้เรียกรถแท็กซี่จากทองหล่อซอย 10 ไปย่านรัชดาภิเษก ระหว่างทางเผลอหลับ และรู้สึกตัวอีกทีพบว่าคนขับมานั่งอยู่เบาะหลังและพยายามลวนลาม จึงต่อสู้ขัดขืนและเปิดประตูรถวิ่งหนีออกไป ตรวจสอบพบว่าเงินสดหายไป 2,000 บาท พร้อมแหวนทอง 1 วง ต่อมาตำรวจจับกุมตัวผู้ต้องหาได้สำเร็จ ซึ่งรับสารภาพว่าลงมือทำจริง โดยอ้างว่าคืนเกิดเหตุผู้เสียหายขึ้นรถมาในสภาพมึนเมา ตนเห็นว่าผู้โดยสารหน้าตาดี จึงจ่อรถลวนลามและขโมยแหวนทอง ก่อนที่ผู้โดยสารจะรู้สึกตัวหนีไป⁵ กรณีนี้สะท้อนถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยในการใช้บริการรถแท็กซี่ในเวลากลางคืน โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิงที่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงจากการถูกลวนลามจากการโดยสารรถสาธารณะ กรณีนี้ทำให้เห็นถึงความจำเป็นในการมีมาตรการป้องกันและควบคุมความปลอดภัยในการให้บริการรถแท็กซี่ ตลอดจนการสร้างระบบการตรวจสอบประวัติและการอบรมจริยธรรมให้กับผู้ขับขี่เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีก

กรณีศึกษาข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่นำเสนอให้เห็นได้ว่า การใช้ชีวิตของผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย และอาชญากรรมทางเพศ สถานการณ์เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความไม่ปลอดภัยในการใช้ชีวิตของผู้หญิงในเมืองใหญ่แห่งนี้

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาปัญหาความปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร
- 1.2.2 เพื่อศึกษาสาเหตุของปัญหาในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง
- 1.2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง โดยมุ่งศึกษาความเสี่ยงของผู้หญิงต่อการตกเป็นเหยื่อในอาชญากรรม แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม แนวคิดเกี่ยวกับเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง และตัวอย่างเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงของต่างประเทศ ได้แก่ เมืองสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์, เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา และ เมืองโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก

1.4 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาโดยวิธีวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) กล่าวคือ ศึกษาจากงานวิจัยจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาความเสี่ยงของผู้หญิงต่อการตกเป็นเหยื่อในอาชญากรรม แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม แนวคิดเกี่ยวกับเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง และตัวอย่างเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงของต่างประเทศ และข้อมูลที่ปรากฏในอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ต่าง ๆ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบปัญหาความปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงในกรุงเทพมหานคร

1.5.2 ทราบสาเหตุของปัญหาในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

1.5.3 ได้รับแนวทางการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

2. ผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง ผู้เขียนพบประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 สาเหตุของปัญหาในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

การศึกษาของเจมส์ กาโรฟาโล (James Garofalo) ที่สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเพื่อทำความเข้าใจเรื่องความหวาดกลัวและการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสังคม พบว่าความหวาดกลัวที่แสดงออกมาเป็นการรับรู้ถึงความไม่ปลอดภัย โดยผู้หญิงมีความรู้สึกค่อนข้างไม่ปลอดภัยและมีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชายหลายเท่า⁴ ผลการวิจัยนี้ช่วยให้เข้าใจทัศนคติของประชาชนต่อความเสี่ยงของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อีกทั้ง ยังเน้นให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และการตอบสนองต่อความเสี่ยงของการเป็นเหยื่ออาชญากรรม อีกทั้ง ยังเน้นให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และการตอบสนองต่อความเสี่ยงของการเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น ลักษณะของสภาพแวดล้อม, ประสบการณ์การเป็นเหยื่ออาชญากรรมในอดีต, และความรู้เกี่ยวกับการเสี่ยงต่ออาชญากรรมในพื้นที่ที่อาศัย เป็นต้น ซึ่งกล่าวได้ว่า “เพศ” เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลอย่างมากในการกำหนด

⁴ Jame Garofalo, “The Fear of Crime: Causes and Consequences,” *Journal of Criminal Law and Criminology* 72, no. 2 (1981): 839-857.

ความเสี่ยง และความเสี่ยงมักเกิดจากสภาพแวดล้อมที่อำนวยให้เกิดอาชญากรรม อย่างไรก็ตาม มนุษย์จำเป็นต้องแบกรับความเสี่ยงเพื่อมีส่วนร่วมในสังคมและเพื่อดำรงชีพ เช่นที่ เวลสซ์ (Wesz) และคณะ ได้กล่าวถึงความปลอดภัยสำหรับผู้หญิงในพื้นที่เมืองว่า ความปลอดภัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้หญิงการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยไม่เพียงแต่ช่วยลดความเสี่ยงจากอาชญากรรม แต่ยังส่งเสริมความมั่นใจและความปลอดภัยที่ดีของผู้หญิงในสังคมเมือง การวางแผนและนโยบายเมืองจึงควรรวมถึงมาตรการเพื่อเพิ่มความปลอดภัย เช่น การออกแบบพื้นที่สาธารณะที่ปลอดภัย⁵

ในปี 2022 ในประเทศท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมากกว่า 50 ประเทศ พบว่าประเทศแอฟริกาใต้เป็นประเทศที่อันตรายที่สุดสำหรับผู้หญิง ด้วยดัชนีความอันตรายที่มีค่าเต็ม 800 คะแนน ซึ่งปัจจัยที่พิจารณามีทั้งหมด 8 ประการ ได้แก่ 1) ความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับผู้หญิง 2) การฆาตกรรมโดยเจตนาต่อผู้หญิง 3) ความรุนแรงทางเพศจากคนไม่รู้จัก 4) ความรุนแรงทางเพศจากคู่รักคนใกล้ชิด 5) การเลือกปฏิบัติทางกฎหมาย 6) ช่องว่างทางเพศทั่วโลก 7) ความไม่เท่าเทียมทางเพศ และ 8) ทศนคติการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง อีกทั้ง พบว่าประเทศสเปนและประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความอันตรายต่ำสุดสำหรับผู้หญิง ด้วยดัชนีความอันตรายที่ 212.04 และ 245.26 ตามลำดับ ส่วนประเทศไทยมีดัชนีความอันตรายสำหรับผู้หญิงที่ 533.22 และจัดอยู่ในระดับที่มีความอันตรายสำหรับผู้หญิงพอสมควร⁶

นอกจากนี้ ค่าดัชนีด้านทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง และการใช้ความรุนแรงทางเพศจากคนใกล้ชิด พร้อมทั้งความไม่เท่าเทียมทางเพศ ของประเทศไทยยังคงอยู่ในระดับที่อันตรายสูงมาก ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: การสำรวจประเทศที่อันตรายที่สุดสำหรับผู้หญิงในปี ค.ศ. 2022

ประเทศ	ดัชนีความอันตรายสำหรับผู้หญิง	ความปลอดภัยบนถนนของผู้หญิง	การฆาตกรรมผู้หญิงโดยเจตนา	ความรุนแรงทางเพศจากคนไม่รู้จัก	ความรุนแรงทางเพศจากคนใกล้ชิด	การเลือกปฏิบัติทางกฎหมาย	ช่องว่างระหว่างเพศ	ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ	ทัศนคติการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง
แอฟริกาใต้	771.82	100	100	100	56	28	59	74	56
สเปน	212.04	4	5	17	29	15	61	15	16
สิงคโปร์	245.26	9	5	19	14	46	71	13	67
ไทย	533.22	45	13	30	98	41	73	75	100

⁵ Josana Gabriele Bolzan Wesz et al., "Urban Quality of Life: A Systematic Literature Review," *Urban Science* 7, no. 2 (2023): 1-20.

⁶ World Population Review, "Most Dangerous Countries for Women 2023", last modified January 1, 2023. accessed February 9, 2023. <https://www.worldpopulationreview.com/country-rankings/most-dangerous-countries-for-women/>

สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า แม้ว่าสังคมไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมเรื่องเพศมากขึ้น แต่บรรทัดฐานสังคมส่วนใหญ่ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง การเคารพสิทธิมนุษยชนอาจมีการเพิ่มขึ้น แต่บทบาททางเพศยังคงเดิม สังคมยังคงให้เกียรติแก่อำนาจของผู้ชายมากกว่าผู้หญิงในส่วนใหญ่ของสังคม ซึ่งเป็นเหตุให้เรื่องเพศมักถกเถียงไปทางผู้ชายในหลาย ๆ กรณี ปัญหาความรุนแรงทางเพศที่มาจากผู้ชายส่วนใหญ่ทำให้ผู้หญิงที่เป็นเหยื่อไม่ได้รับการใส่ใจจากสังคม และมักถูกตัดสินใจและวินิจัยอย่างไม่เป็นธรรม นั่นเองเป็นเหตุผลหลักที่เกิดปัญหานี้ในสังคมไทย

นอกจากนี้ สถิติคดีรับแจ้งความฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ปี พ.ศ. 2561-2565 แสดงให้เห็นว่าคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีความผันผวนในแต่ละปี โดยในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนคดีสูงสุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา สะท้อนถึงความท้าทายในการจัดการกับปัญหาความปลอดภัยในสังคมเมือง ความสูงขึ้นของจำนวนคดีในปี พ.ศ. 2565 อาจบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและการแจ้งความของประชาชน โดยเฉพาะผู้หญิง ที่อาจมีความมั่นใจมากขึ้นในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ อาจมีการเพิ่มขึ้นของความรุนแรงทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว ดังนั้นการตระหนักเรื่องการสร้างความปลอดภัยในสังคมและให้ความสำคัญกับการจัดการอาชญากรรมเหล่านี้ จึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสนใจ ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2: สถิติคดีรับแจ้งความฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ปี พ.ศ. 2561 – 2565

พ.ศ.	ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ
2565	2,363 คดี
2564	1,993 คดี
2563	2,119 คดี
2562	2,395 คดี
2561	2,457 คดี
รวม	11,326 คดี

การพัฒนาเมืองเพื่อความปลอดภัยของผู้หญิงเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจจากทั่วโลกและเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนทางสังคมที่สร้างร่วมกันผ่านข้อตกลงที่จะทำให้มีการพัฒนาเกิดขึ้น เช่นเดียวกับ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (Agenda for Sustainable Development ค.ศ. 2030) ที่สมาชิกต่างมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนานี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมือง การยุติการเลือกปฏิบัติ การลดความไม่เท่าเทียมและความเปราะบาง โดยการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยเฉพาะกลุ่มผู้หญิงที่เป็นกลุ่มเปราะบางของสังคมตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กล่าวได้ว่า ปัญหาความไม่ปลอดภัยจากอาชญากรรมของผู้หญิงในกรุงเทพมหานครเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งแก้ไข เนื่องจากการเจริญเติบโตของเมืองที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทุกมิติ และกลุ่มประชากรที่อาศัยมีความหลากหลาย ดังนั้นการศึกษาแนวทางการความปลอดภัยจากอาชญากรรมของผู้หญิงในกรุงเทพมหานครเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำเพื่อให้เราสามารถนำไปสู่แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมต่อสภาพการใช้ชีวิตของผู้คนในกรุงเทพมหานคร

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม

การป้องกันอาชญากรรม (Prevention of Crime) หมายถึง ความพยายามที่จะสกัดกั้นล่วงหน้าไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้น หรือลดหรือป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ โดยใช้มาตรการทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ⁷ โดยทฤษฎีที่นำมาอธิบายการป้องกันอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงมีความหลากหลาย ตัวอย่างทฤษฎีที่น่าสนใจมีดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีป้องกัน (Deterrence Theory) คือ ทฤษฎีที่มีแนวคิดว่าการลงโทษตามกฎหมายมีประสิทธิภาพมากพอจะสามารถลดจำนวนอาชญากรรมและยับยั้งอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นอีกได้ แนวคิดนี้มาจากซีซาร์ เบ็คคาเรีย (Cesare Beccaria) นักอาชญาวิทยาคลาสสิก โดยมีหลักการคือ อาชญากรรมจะเลือกฝ่าฝืนกฎหมายหลังจากพิจารณาความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการกระทำ หากมีโอกาสถูกลงโทษ ผู้กระทำผิดจะไม่ก่ออาชญากรรม แต่หากการลงโทษรุนแรงน้อยกว่ารางวัลที่ได้รับ ผู้กระทำผิดจะมีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรม ดังนั้นการลงโทษที่รุนแรงจึงอาจใช้เป็นวิธีการป้องกันอาชญากรรม อาจมีผลยับยั้งอาชญากรรมได้⁸

จากหลักการของทฤษฎีการป้องกัน อาชญากรรมเป็นบุคคลที่เกรงกลัวกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย หรือเกรงกลัวต่อการถูกจับกุมหากกระทำผิด ดังนั้น อาชญากรรมจะไม่กระทำผิดหากมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด กฎหมายมีบทลงโทษรุนแรง หรือเห็นว่าโอกาสในการกระทำผิดสำเร็จมีน้อย สรุปได้ว่าการป้องกันการกระทำผิดต่อผู้หญิงต้องอาศัยกฎหมายที่มีบทลงโทษรุนแรงเพียงพอที่จะทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวต่อผลของการกระทำนั้น หากมีมาตรการลงโทษขั้นเด็ดขาด เช่น กำหนดอัตราโทษจำคุกและโทษปรับกรณีที่กระทำความผิดทางเพศต่อผู้หญิงหรือเด็กผู้หญิงที่สูงขึ้น และดำเนินการลงโทษอย่างรวดเร็ว การป้องกันการกระทำผิดต่อผู้หญิงจะประสบความสำเร็จได้เมื่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลเรื่องการบังคับใช้กฎหมายทบทวนกฎหมายหรือมีมาตรการควบคุมที่เข้มข้นและจริงจัง

2.2.2 ทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Prevention Through Environmental Design) เจฟเฟอร์รี ซีเรีย (Jeffery C. Ray) นักอาชญาวิทยา ผู้เขียนหนังสือ “Crime Prevention Through Environmental Design” ได้อธิบายแนวคิดการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันความรุนแรงและลดความกลัวให้กับผู้อยู่อาศัย แนวคิดนี้ถูกนำไปใช้ทั่วโลกจนสำเร็จอย่างกว้างขวาง โดยมีพื้นฐานอยู่ที่ว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถเป็นแรงกระตุ้นให้คนร้ายก่ออาชญากรรม และหากในขณะกระทำความผิดมีโอกาสถูกจับกุมสูง คนร้ายจะไม่กล้าลงมือกระทำผิด

หลักการในการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ 1) เฝ้าระวังโดยธรรมชาติ (Natural Surveillance) การทำให้พื้นที่มีการเฝ้าระวังโดยธรรมชาติ เช่น การทำพื้นที่ให้ดูโล่ง นำสิ่งบดบังสายตาออก ติดตั้งไฟส่องสว่าง, 2) ควบคุมการเข้าออกโดยธรรมชาติ (Natural Access Control) เป็นการควบคุมไม่ให้ผู้ที่

⁷ Ronald V. Clarke, *The Theory and Practice of Situational Crime Prevention* (Oxford: Oxford University Press, 2018), 9-12.

⁸ Tim Friehe and Thomas J. Miceli, “Celerity of Punishment and Deterrence: The Impacts of Discounting and Present bias,” *Economics Letters* 228, no. 1 (2023): 111-167.

ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาในบริเวณ โดยใช้หลักจิตวิทยาคือหากพื้นที่ใดมีการเข้าออกลำบากคนร้ายจะเปลี่ยนใจไม่เข้า บุกรุก เช่น ติดตั้งประตูแบบสแกนนิ้ว, 3) แบ่งพื้นที่ให้ชัดเจน (Territorial Reinforcement) หลักการนี้ เน้นการออกแบบให้เห็นการแบ่งพื้นที่อย่างชัดเจน ระหว่างพื้นที่หวงห้ามกับพื้นที่สาธารณะ เพื่อให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง ที่พยายามเข้ามาในพื้นที่รู้สึกบุกรุกหรือละเมิดสิทธิพื้นที่ผู้อื่น และ 4) บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Management and Maintenance) เน้นความร่วมมือของคนในชุมชนในการวางแผนและร่วมสร้างความน่าอยู่ให้ชุมชน

ทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม อธิบายการพัฒนาเมืองกรุงเทพมหานคร ให้ปลอดภัยสำหรับผู้หญิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยจำนวนประชากรเพศหญิงที่เพิ่มขึ้นและการขยายตัวของ เมืองที่อาจกลายเป็นแหล่งรวมของมิจฉาชีพ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในเมืองจะช่วยลดโอกาสการ กระทำผิดของอาชญากร และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ชีวิตของผู้หญิง

2.2.3 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) การเกิดอาชญากรรมประกอบ ด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ คนร้าย เหยื่อ และ โอกาส ดังนี้

1) คนร้าย (Offender) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการจะก่ออาชญากรรมหรือลงมือกระทำ ความผิด ซึ่งหากสามารถควบคุมจำนวนคนร้ายหรือผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่จะกระทำผิดในพื้นที่

2) เหยื่อ (Victim) เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ และวัตถุที่คนร้ายมุ่งจะ กระทำต่อเหยื่อ หรือเป้าหมายที่คนร้ายต้องการ

3) โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ คนร้ายสามารถที่จะก่ออาชญากรรมหรือลงมือกระทำผิดได้⁹

หลักการของทฤษฎี คือ หากองค์ประกอบครบทั้ง 3 ด้าน จะทำให้เกิดอาชญากรรม แต่ถ้า หากด้านใดด้านหนึ่งของสามเหลี่ยมอาชญากรรมหายไป อาชญากรรมก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นการป้องกัน อาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นกับผู้หญิง จึงต้องพยายามตัดองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งออกไปไม่ให้เกิดความสมบูรณ์ ขององค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรม โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครที่ต้องใช้ทั้งกลไกของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อยับยั้งอาชญากรรมในพื้นที่ ให้มุ่งไปสู่เป้าหมายการเป็นเมืองปลอดภัยจาก อาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

องค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ (UN WOMEN) กำหนดความหมายของ “เมืองที่ปลอดภัย สำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง” ว่าเป็นเมืองที่มีลักษณะ ดังนี้ 1) เป็นสถานที่ที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงใช้ชีวิตในพื้นที่ สาธารณะโดยไม่ต้องกังวลเรื่องความปลอดภัย, 2) เป็นสถานที่ที่ไม่มีความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทั้งใน

⁹ Ronald V. Clarke and John Eck. “Become a Problem-Solving Crime Analyst: In 55 Small Steps,” last modified September 29, 2006, accessed August 1, 2023, https://www.popcenter.asu.edu/sites/default/files/library/reading/PDFs/55_stepsUK.pdf/

บ้านและพื้นที่สาธารณะ, 3) เป็นสถานที่ที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงไม่ถูกเลือกปฏิบัติ, 4) เป็นสถานที่ที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่มีผลต่อชุมชนที่อาศัย, 5) เป็นสถานที่ที่รัฐรับประกันสิทธิของมนุษยชนทุกคนอย่างเท่าเทียม, 6) เป็นสถานที่ที่รัฐดำเนินการเพื่อให้ความสนใจ ป้องกัน และลงโทษสำหรับการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และ 7) เป็นสถานที่ที่รัฐรับประกันการเข้าถึงความยุติธรรมของผู้หญิงและเด็กหญิง¹⁰

นอกจากนี้ การสร้างเมืองปลอดภัยสำหรับเด็กและผู้หญิง เป็นความท้าทาย เนื่องจากเกี่ยวข้องกับเรื่องความรุนแรงและการคุกคามทางเพศ จึงต้องเน้นการวางผังเมืองที่คำนึงถึงเพศและชุมชนวงคิดที่ส่งเสริมให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการสร้างเมืองที่ปลอดภัย โดยต้องอาศัยมาตรฐานสากล เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) ที่สนับสนุนความเท่าเทียมทางเพศและพื้นที่เมืองที่ปลอดภัย เน้นความสำคัญของการแก้ไขปัญหาการคุกคามทางเพศและการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่งสาธารณะสำหรับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง¹¹ เมืองปลอดภัย (Safe City) คือ เมืองที่ประชาชนมีความสุขในการดำรงชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องกังวลเรื่องความปลอดภัย การที่เมืองมีความปลอดภัยเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาเมือง โดยมุ่งหวังให้เมืองเป็นที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยไม่ว่าจะเป็นการป้องกันคดีลัก ปล้น ช่มชู้ และอาชญากรรมพื้นฐานอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยและความกลัวของประชาชนที่อาศัยในเมือง¹² และ เมืองปลอดภัย (Safe City) ว่าเชื่อมโยงกับแนวคิดเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยมองเมืองปลอดภัยเป็นเงื่อนไขพื้นฐานสำหรับการสร้างเมืองอัจฉริยะ ซึ่งเมืองอัจฉริยะจะใช้เทคโนโลยีในการจัดการกับความเป็นไปได้ต่าง ๆ เพื่อรักษาความปลอดภัยของสังคม ผู้คน ทรัพย์สิน สภาพแวดล้อม และส่วนประกอบของเมือง การเป็นเมืองปลอดภัยไม่ได้เกี่ยวข้องเพียงแค่นวัตกรรมอัจฉริยะ แต่ยังมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่เป็นประโยชน์แบบดั้งเดิมโดยไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีอัจฉริยะ เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์วิกฤต ปรับปรุงความปลอดภัยและคุณภาพชีวิต โดยการลดอาชญากรรม การคุกคามของผู้ก่อการร้าย และความรุนแรงในเมือง

2.4 ตัวอย่างเมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงของต่างประเทศ

การป้องกันอาชญากรรมสำหรับผู้หญิงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติ เนื่องจากผู้หญิงมักต้องเผชิญความเสี่ยงที่สูงจากการถูกระทำความรุนแรงทั้งในที่สาธารณะและในที่พักอาศัย การสร้างความปลอดภัยให้กับผู้หญิงจึงเป็นหน้าที่สำคัญของรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มีการพัฒนานโยบายและโครงการหลากหลายเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยให้แก่ผู้หญิงในสังคม นโยบายเหล่านี้ประกอบไปด้วยการสร้างพื้นที่สาธารณะที่ปลอดภัย การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจากการศึกษาพบประเทศต้นแบบด้านความปลอดภัย 4 ประเทศที่น่าสนใจ ดังนี้

¹⁰ Melanie Lambrick and Liliana Rainero. "Safe Cities," last modified February 1, 2010, accessed July 22, 2023, <https://www.endvawnow.org/uploads/modules/pdf/1304107021.pdf/>

¹¹ Kathryn Travers, Margaret Shaw and Kassandra McCleery. "Making Cities Safer for Women and Girls," last modified March 8, 2017, accessed March 8, 2017. <https://www.urbanet.info/safe-cities-for-women-and-girls/>

¹² นที จิตสง่า. "เมืองปลอดภัย: ปลอดภัยจากอาชญากรรม," แก๊ซเคร่งล่าสุด 2564, สืบค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2565. <https://www.gotoknow.org/posts/691407/>

2.4.1 เมืองสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์

สิงคโปร์ถือเป็นต้นแบบของการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนทั้งในด้านความสะอาด ความเป็นระเบียบ และคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยที่มีอัตราอาชญากรรมต่ำมาก ทำให้สามารถเดินทางคนเดียวได้อย่างปลอดภัยทั้งกลางวันและกลางคืน¹³ ปัจจัยที่ทำให้สิงคโปร์เป็นเมืองที่ปลอดภัย ดังนี้ 1) การใช้เทคโนโลยีเพื่อความปลอดภัย เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่สาธารณะทั่วประเทศ ผ่านศูนย์ควบคุมได้ตลอด 24 ชั่วโมง เมื่อต้องการความช่วยเหลือ ตำรวจสามารถเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว และ 2) บทบาทของตำรวจที่รุนแรง สิงคโปร์มีบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับการกระทำความผิด เช่น การฆาตกรรมและการค้ายาเสพติดต้องระวางโทษประหารชีวิต

ประธานสภาป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวว่า ปัจจัยความสำเร็จของสิงคโปร์ ในการเป็นเมืองปลอดภัยเริ่มต้นจากการได้รับการฝึกฝนอย่างดี มีอุปกรณ์ครบครัน และระบบตุลาการมีคุณภาพสูง กฎหมายที่ชัดเจนและการบังคับใช้อย่างโปร่งใส อีกทั้งการไม่ทุจริต นอกจากนี้ พลเมืองยังมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโดยมีโปรแกรมเฝ้าระวังและอาสาสมัครตรวจตราในพื้นที่ รวมทั้งรายการทีวี “Crimewatch” ที่นำเสนอปัญหาอาชญากรรมและให้คำแนะนำในการป้องกันซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย¹⁴ สรุปได้ว่าการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย การบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด และการมีส่วนร่วมของพลเมืองในการป้องกันอาชญากรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สิงคโปร์เป็นเมืองที่ปลอดภัย

2.4.2 เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา

ประเทศแคนาดาได้รับการจัดอันดับจากข่าวสหรัฐอเมริกาและรายงานโลก (US News & World Report) ว่าเป็นประเทศที่ผู้หญิงมีความเป็นอยู่ดีเป็นอันดับที่ 6 ของโลกในปี 2023 ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของการสำรวจประชากรโลก ปี 2023 (World Population Review 2023) ที่ระบุว่า ประเทศแคนาดามีเกณฑ์ที่ดีมากในการป้องกันการเลือกปฏิบัติทางกฎหมายกับผู้หญิงและทัศนคติการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง ซึ่งทางเมืองได้เข้าร่วมกับ องค์การสหประชาชาติเพื่อสตรีเมืองปลอดภัยและพื้นที่สาธารณะปลอดภัย ระดับโลก (UN Women Safe Cities and Safe Public Spaces Global FPI) ในปี 2019 เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยของสตรีและเด็กหญิงในพื้นที่สาธารณะ โดยใช้โปรแกรมการประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ทางเพศเชิงตัดขวาง (Application of an Intersectional Gender Analysis) สำหรับวิเคราะห์ทัศนคติและความแตกต่างทางเพศ¹⁵ ซึ่งช่วยในการจัดการกับข้อมูลการล่วงละเมิดทางเพศในพื้นที่สาธารณะ โปรแกรมนี้รวมถึงการตั้งคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้หญิงและความกลัวต่อความรุนแรงทางเพศ โดยคำนึงถึงประสบการณ์ประจำวันของผู้หญิง

¹³ พัทรี บอนคำ, “สิงคโปร์ต้นแบบเมืองปลอดภัย,” แก๊ซเซตส์ล่าสุด 2562, สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2563. <https://www.urbancreature.co/singapore/>

¹⁴ Mike Tan, “How the NCPC works with the community and Police to prevent crime,” last modified November 21, 2022, accessed March 10, 2023. <https://www.police.gov.sg/Media-Room/Police-Life/2022/11/40-Years-of-Making-Singapore-Safe-and-Secure-for-All/>

¹⁵ International Observatory of Mayer Living Together. “ADS+: an Inclusion Tool to Ensure Women’s Safety,” last modified January 1, 2022, accessed March 10, 2023. <https://www.observatoirevivreensemble.org/en/ads-an-inclusion-tool-to-ensure-womens-safety/>

ในพื้นที่สาธารณะ เพื่อวิเคราะห์และเข้าใจปัญหาและความต้องการที่แท้จริง ตัวอย่างโครงการในเมืองมอนทรีออลที่ผ่านการวิเคราะห์ เช่น การจัดตั้งศูนย์พักพิงคนไร้บ้านในฤดูหนาว โดยแยกสัดส่วนเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้หญิง และการสร้างห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าที่ปลอดภัยในโรสมอนต์ อควาติก คอมเพล็กซ์ (Rosemont Aquatic Complex) เป็นต้น

2.4.3 เมืองโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก

หน่วยข่าวกรองนักเศรษฐศาสตร์ (Economist Intelligence Unit) ได้วิจัยเกี่ยวกับดัชนีเมืองปลอดภัยประจำปี 2021 โดยจัดอันดับ 60 เมืองทั่วโลกจากตัวชี้วัดที่ครอบคลุม 5 มิติด้านความปลอดภัย ได้แก่ ความปลอดภัยทางดิจิทัล ความมั่นคงด้านสุขภาพ ความปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐาน ความปลอดภัยส่วนบุคคล และความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม โดยเมืองโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก ได้รับการจัดอันดับให้เป็นเมืองที่ปลอดภัยที่สุดในโลกประจำปี 2021 นายกเทศมนตรีเมืองโคเปนเฮเกน กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยของเมืองมีปัจจัยจากอัตราการก่ออาชญากรรมที่ต่ำ ซึ่งเกิดขึ้นได้จากความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมในท้องถิ่นผ่านระบบตำรวจสังคมโรงเรียน (School Social Police) ระบบนี้เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ชุมชน และตำรวจที่มีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของเดนมาร์กในเรื่องความไว้วางใจซึ่งกันและกันและความปลอดภัยในเมือง¹⁶

2.5 แนวทางการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง

การพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองปลอดภัยสำหรับผู้หญิงที่ตรงเน้นที่การป้องกันอาชญากรรมในเมืองโดยจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดอาชญากรรม สร้างความรู้สึกหวงแหนชุมชน การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและมีบทลงโทษที่รุนแรง การสร้างทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ซึ่งการพิจารณาแนวทางการแก้ไขและพัฒนาควรเริ่มต้นจากความต้องการของผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการสำรวจความคิดเห็นและประสบการณ์ของผู้หญิงที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริง การวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะช่วยให้การจัดการปัญหาอาชญากรรมมีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้คนและบริบทของเมืองและการศึกษาแนวทางการพัฒนากรุงเทพมหานครไปสู่เมืองปลอดภัยสำหรับผู้หญิงอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นต้นแบบให้กับเมืองใหญ่อื่น ๆ ในประเทศไทย เนื่องจากการจัดการเมืองให้ผู้หญิงมีความปลอดภัยจากอาชญากรรม ต้องเริ่มต้นจากการขจัดความหวาดกลัวของผู้หญิงต่ออาชญากรรมในเมือง การพัฒนาพื้นที่สาธารณะและส่วนตัวให้มีความปลอดภัยมากขึ้น เนื่องจากความหวาดกลัวสะท้อนถึงความรู้สึกถึงอันตรายในพื้นที่นั้น ๆ ความกลัวอาชญากรรมของผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเมืองสามารถอธิบายได้ผ่าน “ความกลัว” และ “ความไม่ปลอดภัย” โดยประเภทอาชญากรรมที่พบมากที่สุดคือการกระทำเกี่ยวกับเพศ ซึ่งส่งผลให้ผู้หญิงรู้สึกกลัวที่จะเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เปลี่ยวและมีคนตอนกลางคืน เพื่อให้การแก้ไขปัญหานี้มีประสิทธิภาพ มาตรการที่กำหนดควรมาจากความต้องการของผู้หญิงเอง จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้หญิงต้องการให้เกิดการให้ความรู้แก่สังคม โดยเฉพาะเด็กผู้ชายเรื่องเพศเพื่อป้องกันการกระทำผิดทางเพศ นอกจากนี้ ยังต้องการ

¹⁶ The Economist Intelligence Unit, “Safe Cities Index 2021,” last modified December 31, 2021, accessed March 10, 2023. <https://www.impact.economist.com/projects/safe-cities/>

การเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดขึ้น การเพิ่มโทษทางอาญากับผู้ก่ออาชญากรรมต่อผู้หญิง และการปรับปรุงแสงสว่างในที่สาธารณะ และการทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิงจะต้องพิจารณาแนวทางเหล่านี้ เพื่อลดความหวาดกลัวและเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยให้กับผู้หญิงในทุกพื้นที่ของเมือง เพื่อสร้างสังคมที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อผู้หญิงอย่างแท้จริง

3. สรุปผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง ผู้เขียนสามารถสรุปผลและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1 สรุปผล

การจัดการเมืองให้ผู้หญิงมีความปลอดภัยจากอาชญากรรมต้องเริ่มต้นจากการจัดการความหวาดกลัวของผู้หญิงต่ออาชญากรรมในเมือง การพัฒนาพื้นที่สาธารณะและส่วนตัวให้มีความปลอดภัยมากขึ้น เนื่องจากความหวาดกลัวสะท้อนถึงความรู้สึกถึงอันตรายในพื้นที่นั้น ๆ ความกลัวอาชญากรรมของผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในเมืองสามารถอธิบายได้ผ่าน “ความกลัว” และ “ความไม่ปลอดภัย” โดยประเภทอาชญากรรมที่พบมากที่สุดคือการกระทำเกี่ยวกับเพศ ซึ่งส่งผลให้ผู้หญิงรู้สึกกลัวที่จะเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เปลี่ยวและมืดในตอนกลางคืน เพื่อให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ มาตรการที่กำหนดควรมาจากความต้องการของผู้หญิงเองจากการศึกษา ซึ่งให้ผู้หญิงต้องการให้เกิดการให้ความรู้แก่สังคม โดยเฉพาะเด็กผู้ชายเรื่องเพศเพื่อป้องกันการกระทำผิดทางเพศ นอกจากนี้ ยังต้องการเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวดขึ้น การเพิ่มโทษทางอาญากับผู้ก่ออาชญากรรมต่อผู้หญิง และการปรับปรุงแสงสว่างในที่สาธารณะ และการทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิงจะต้องพิจารณาแนวทางเหล่านี้ เพื่อลดความหวาดกลัวและเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยให้กับผู้หญิงในทุกพื้นที่ของเมือง เพื่อสร้างสังคมที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อผู้หญิงอย่างแท้จริง

3.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่เมืองปลอดภัยจากอาชญากรรมสำหรับผู้หญิง ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ เห็นควรว่าให้มีการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองปลอดภัยสำหรับผู้หญิงที่ต้องเน้นที่การป้องกันอาชญากรรมในเมืองโดยจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดอาชญากรรม สร้างความรู้สึกหวงแหนชุมชน การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและมีบทลงโทษที่รุนแรง การสร้างทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ ซึ่งการพิจารณาแนวทางการแก้ไขและพัฒนาควรเริ่มต้นจากความต้องการของผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยการสำรวจความคิดเห็นและประสบการณ์ของผู้หญิงที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริง การวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะช่วยให้การจัดการปัญหาอาชญากรรมมีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้คนและบริบทของเมืองและการศึกษาแนวทางการพัฒนากรุงเทพมหานครไปสู่เมืองปลอดภัยสำหรับผู้หญิงอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นต้นแบบให้กับเมืองใหญ่อื่น ๆ ในประเทศไทย

References

- Clarke, Ronald V. and John Eck. "Become a Problem-Solving Crime Analyst: In 55 Small Steps." Last modified September 29, 2006. Accessed August 1, 2023. <https://www.popcenter.asu.edu/sites/default/files/library/reading/PDFs/55stepsUK.pdf/>
- Clarke, Ronald V. *The Theory and Practice of Situational Crime Prevention*. Oxford: Oxford University Press, 2018.
- Friehe, Tim and Thomas J. Miceli. "Celerity of Punishment and Deterrence: The Impacts of Discounting and Present bias." *Economics Letters* 228, no. 1 (2023): 111-167.
- Garofalo, Jame. "The Fear of Crime: Causes and Consequences." *Journal of Criminal Law and Criminology* 72, no. 2 (1981): 839-857.
- International Observatory of Mayer Living Together. "ADS+: an Inclusion Tool to Ensure Women's Safety." Last modified January 1, 2022. Accessed March 10, 2023. <https://www.observatoirevivreensemble.org/en/ads-an-inclusion-tool-to-ensure-womens-safety/>
- Lambrick, Melanie and Liliana Rainero. "Safe Cities." Last modified February 1, 2010. Accessed July 22, 2023. <https://www.endvawnow.org/uploads/modules/pdf/1304107021.pdf/>
- Tan, Mike. "How the NCPC Works with the Community and Police to Prevent Crime." Last modified November 21, 2022. Accessed March 10, 2023. <https://www.police.gov.sg/Media-Room/Police-Life/2022/11/40-Years-of-Making-Singapore-Safe-and-Secure-for-ALL/>
- The Economist Intelligence Unit. "Safe Cities Index 2021." Last modified December 31, 2021. Accessed March 10, 2023. <https://www.impact.economist.com/projects/safe-cities/>
- Travers, Kathryn, Margaret Shaw and Kassandra McCleery. "Making Cities Safer for Women and Girls." Last modified March 8, 2017. Accessed March 8, 2023. <https://www.urbanet.info/safe-cities-for-women-and-girls/>
- Wesz, Josana Gabriele Bolzan, Luciana Ines Gomes Miron, Ioanni Delsante and Patricia Tzortzopoulos. "Urban Quality of Life: A Systematic Literature Review." *Urban Science* 7, no. 2 (2023): 1-20.
- World Population Review. "Most Dangerous Countries for Women 2023." Last modified January 1, 2023. Accessed February 9, 2023. <https://www.worldpopulationreview.com/country-rankings/most-dangerous-countries-for-women/>